

Obraz 3

Kancelář soudce Ateliér – Interiér – Den

Soudcovy ruce se mnou o sebe nad kamny, na kterých stojí konvička na vodu, z níž stoupá vzhůru bílá pára.

SOUDECE (M.O.):

Je tu zima jako v zadnici sibiřského medvěda, pane předsedo. Během pár dnů vyčerpám svůj příděl uhlí a pak mi nezbude, než topit akty uzavřených případů.

Soudce sundá konvičku z kamen, přejde k předsedovi advokátní komory a nalije vroucí vodu do omláceného plechového hrnečku.

SOUDECE:

Ovšem jestli se zima protáhne, neručím za to, že nedojde i na dosud projednávané causy. Koneckonců o mě nejde, ale přece nemohu dopustit, aby se tady zimou třásla tak vzácná návštěva z ministerstva spravedlnosti.

Soudce přistrčí jeden z hrnečků před vedoucího odboru personálních věcí ministerstva spravedlnosti, který sedí za stolem.

VEDOUcí:

Je třičtvrtě roku po válce... Ostatně to je důvod, proč jsem tady.

Vedoucí personálního odboru soudu uchopí hrneček oběma rukama. Hřeje si dlaně.

VEDOUcí:

Už se připravuje žaloba na Franka. Že to bude proces, o kterém se bude mluvit, to vám nemusím vysvětlovat.

Soudce přikývne, jako by se to rozumělo samo sebou, obejde stůl a nalije si kávu také do svého hrnku.

VEDOUcí (M.O.):

Prý se na přelíčení přijede podívat i hlavní žalobce z Norimberka Jackson.

Soudce si dýchne do dlaní. Stále mlčí.

VEDOUcí (M.O.):

Jednali jsme o tom na výboru... Chceme, abyste to soudil vy.

Soudce si talárem otře kraj stolu a pak se na něj posadí. Na vedoucího se ani nepodívá. V ruce drží hrnek s kávou.

Vedoucí personalistiky s nelíčeným překvapením zdvihne oči.

VEDOUcí:

Nezdá se, že byste byl příliš nadšen. A přitom se našlo dost soudců, co byli ochotni udělat cokoli, tím myslím naprosto cokoli, jen aby tenhle případ dostali.

Soudce pokývne hlavou.

SOUdCE:

To chápu. Taková příležitost udělat si jméno se jen tak nenaskytne.

VEDOUcí (M.O):

Velký zájem měl například doktor Vašák. A ten má dlouhé prsty.

Vedoucí upíjí horkou kávu.

VEDOUcí:

V jeho prospěch u mě dokonce osobně intervenoval ministerský předseda Fierlinger. Jenže copak takovou casu může dělat takový, s prominutím, nedouk? To je, pane kolego, odpovědnost a já to taky Fierlingerovi řekl. Rád nebyl, ale co mohl dělat? Jmenování soudců spadá naprosto do kompetence ministerstva spravedlnosti.

Soudce vstane ze stolu a přechází místností sem a tam. Není jasné, zda je to jenom proto, aby se zahřál.

SOUdCE:

Nechtěl bych, abyste mě špatně pochopil, ale, proboha, co mám soudit? Ten člověk je vinen. Já to vím, vy to víte, všichni v tomto státě to vědí. Panebože! Celou válku jsem si nepřál nic jiného, než tohohle hajzla dostat do rukou. Nemusím vám přece vyprávět, kolik mých přátel skončilo v Terezíně.

Soudce dojde ke stolu, skloní se a opře se rukama o dřevěnou desku. Upřeně se dívá vedoucímu personálního odboru do očí.

SOUdCE:

Že dostane provaz, to je jisté, to vám můžu, pane předsedo, říct už teď, celé měsíce předtím, než proces vůbec začne! A hlavní žalobce Jackson se přijede podívat, jak ho nestranně odsoudíme k smrti! Já se jenom modlím k Bohu, abych vůbec dokázal poslouchat obhájce a nemyslel přitom na to, jak se jeho krk bude pěkně vyjímat v oprátce!

Vedoucí odboru pozoruje soudce. Pak sklopí hlavu a pozoruje hladinu kávy v hrnku, jako by tam hledal odpověď.

Soudce se opírá o desku stolu.

SOUDCE:

Včera večer mi volal doktor Černý, je taky z ministerstva, jak víte. Celou noc jsem nespal. Ježíšikriste! Samozřejmě, že ho do té oprátky pošlu, a jak rád. Jenže, a to je to, co mi vadí, tak justice přece pracovat nemá. Aby soudce mohl vynést spravedlivý rozsudek, musí být objektivní. Naprosto objektivní. A v tomto případě to prostě není možné! Jedním ze základních kamenů práva je presumpce nevinny. Zkoušel jste na Franka pohlížet jako na nevinného? Já ano, celou noc. A upřímně se přiznám, že mi to moc nešlo.

Vedoucí personálního odboru ministerstva spravedlnosti dopije kávu a vstane z křesla.

VEDOUcí:

Vážím si toho, co jste řekl.

Za vedoucím zaklapnou dveře kanceláře.

Soudce se zastaví. Rukou si promne obličej.

SOUDCE:

Bože... A kdo ho bude hájit?